

Міністерство освіти і науки України
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка
Кафедра вокально-хорового, хореографічного
та образотворчого мистецтва

«До захисту допускаю»
Завідувач кафедри вокально-хорового,
хореографічного та образотворчого
мистецтва
доктор мистецтвознавства, професор
_____ І. Л. Бермес
« ____ » _____ 2026 р.

ТЕНДЕНЦІЇ СИНТЕЗУ ЗОБРАЖАЛЬНИХ ТЕХНІК У СУЧАСНОМУ
ЖИВОПИСНОМУ ТВОРІ

Спеціальність 023 Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво,
реставрація

Освітня програма «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво»

Бакалаврська робота (пояснювальна записка)

на здобуття кваліфікації – Бакалавр образотворчого мистецтва,
декоративного мистецтва, реставрації за спеціалізацією «Образотворче
мистецтво, декоративне мистецтво»

Автор роботи:

Науковий керівник: старший викладач

Ясеницька Жанна Володимирівна . _____

Дрогобич, 2026

АНОТАЦІЯ

Безик Олена

Тенденції синтезу зображальних технік у сучасному живописному творі

Кваліфікаційна робота на здобуття першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю «023 Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація» є науково-практичним завершенням опанування базових знань, удосконалення умінь та навичок у сфері образотворчого мистецтва. Виконана науково-практична робота презентує сучасне бачення та реалії мистецтва живопису.

У пояснювальній записці, як теоретичній частині кваліфікаційної роботи, розкрито значення понять опрацьовуваної теми, аналізуються тенденції розвитку та синтезу традиційних та сучасних живописних технік, колористичні та пластичні можливості акрилового живопису як засібу творення авторської композиції.

Основна увага скерована на експериментально-пошукову роботу поєднання технік і різних способів зображення акрилом; описані художньо-технологічні процеси унаочнення авторського задуму, особливості втілення у матеріалі. Практичною частиною кваліфікаційної роботи є виконаний художній живописний твір «Безкінечність кольору».

ANNOTATION

Bezyk Olena

Trends in the synthesis of pictorial techniques in modern painting

Qualification work for obtaining the first (bachelor's) level of higher education in the specialty "023 Fine Arts, Decorative Arts, Restoration" is a scientific and practical completion of mastering basic knowledge, improving skills and abilities in the field of fine arts. The completed scientific and practical work presents the modern vision and realities of the art of painting.

The explanatory note, as the theoretical part of the qualification work, reveals the meaning of the concepts of the topic being studied, analyzes the trends in the development and synthesis of traditional and modern painting techniques, and the coloristic and plastic possibilities of acrylic painting as a means of creating an author's composition.

The main attention is focused on experimental and research work combining techniques and different ways of depicting with acrylic; the artistic and technological processes of visualizing the author's idea, the features of its embodiment in the material are described. The practical part of the qualification work is the completed artistic painting work «Infinity of Color».

ЗМІСТ

ВСТУП	5
РОЗДІЛ 1. СУЧАСНИЙ ЖИВОПИС ЯК СИНТЕЗ ТЕХНІК ТА ТЕХНОЛОГІЙ	12
1.1. Традиції та новаторство у сучасному образотворчому мистецтві	12
1.2. Техніки живописного творення: сучасні матеріали та інструменти	14
РОЗДІЛ 2. ТЕХНІКА ТА ТЕХНОЛОГІЯ АКРИЛОВОГО ЖИВОПИСУ	17
2.1. Сучасні техніки акрилового живопису	17
2.2. Основні етапи та технологічні особливості виконання творчої композиції	21
ВИСНОВКИ	27
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	29
ДОДАТКИ	34

ВСТУП

Актуальність теми роботи. Сучасний живопис, як і в цілому образотворче мистецтво, отримало у спадок широку та багатогранну палітру художніх стилів, плинів, форм та способів вираження, художніх засобів. Новаторські підходи та погляди, що формували нове художнє мислення, на сьогоднішній день переростали себе і стали уже традиційним.

Зміни у суспільному житті середини ХХ – поч. ХХІ століття, орієнтація на інформатизацію, віртуалізацію, глобалізацію призвели до прояву інновацій, у тому числі й в живописі. Викликаний інноваціями резонанс у сучасному образотворчому мистецтві та поєднання традиційних форм у ньому викликає жвавий інтерес у дослідників та гострі дискусії, що завжди супроводжують теорію та практику образотворчого мистецтва. Саме таке бачення, власне, визначило актуальність теми нашого дослідження.

Український сучасний живопис, який сформувався упродовж ХХ - початку ХХІ століття, набуває культурно-історичних і художньо-стилістичних форм та характеристик в руслі сучасних орієнтацій на загальносвітові риси систематизації та класифікації образотворчого мистецтва. Живопис, як складова мистецького надбання України, розвивається в межах різних художніх напрямів, стилів, плинів, репрезентуючи у своєму поступі в першу чергу національні мистецькі прояви.

Сучасні тенденції розвитку мистецтва живопису набувають нового звучання завдяки інноваційним підходам до трактування, зображення та передачі теми і змісту конкретного твору. Такі мистецькі процеси стали можливими завдяки сміливим підходам до реалізації живописних технік, поєднання їх в одному творі, експерименти з матеріалами, фактурами та живописними колірними ефектами.

На основі мистецтвознавчого аналізу ряду публікацій сучасних теоретиків мистецтва (В. Гуменний, В. Овсійчук, В. Откович, З. Бучинський, В. Чернявський, Б. Бойчук та ін.) можна відзначити репрезентацію значного спектру художніх проявів, котрі представлені у багатоаспектній структурі

українського живопису. В її основі прослідковуються світоглядні та ціннісні орієнтири митця, що обумовлено історичними подіями, соціальними аспектами, культурою та реаліями сьогодення [25, 15].

На основі аналізу мистецтвознавчої літератури, історичних джерел, сучасного інформаційного простору, можна стверджувати, що теоретичне осмислення українського живопису здійснювалося на основі вікових традицій. Проте, сьогодення висуває нові вимоги щодо трактування зображуваного. Поступово руйнуються межі жанрової та видової структури творів мистецтва. Поряд з традиційними напрямками живопису активно реалізуються сучасні зображальні техніки та технології, варіативність їх поєднання, практика синтезу зображальних технік. Саме це впливає на реальні можливості мистецької реалізації, авторського бачення та внесення індивідуального бачення у сферу нинішнього поступу мистецтва і живопису зокрема.

Аналізуючи ступінь дослідження порушеної проблеми, ми побачили, що вивченням технік та технологій письма олією, акрилом, темперою, аквареллю, гуашшю тощо дослідники живопису займаються здавна. За доволі тривалий час вже досліджено дуже багато. Численні дослідження науковців, мистецтвознавців свідчать, що з кожним витком розвитку живописного мистецтва з'являються нові концепції вираження зображуваного, наповнення його дещо іншими, а іноді й радикально відмінними смислами, якостями, характеристиками тощо[30, 127].

Доцільно акцентувати увагу на наукові праці, в яких описуються новації в напрямках сучасного живописного мистецтва, дається аналіз творчих пошуків живописців сьогодення, їх авторських технік, манер письма, зображальним матеріалом [15, 151]. Актуальними й доречними тут постають роботи О. Берлача, Е. Белкіної, О. Бучачого, Т.Галькун, С.Глущука, І.Гуцула, В. Жердзіцького, О. Конопко, О. Музики, Т. Носаченко, М. Осадци, О. Осадчої, О. Прядка, І. Солодовнікова, Н. Удріс, В. Шпака, М. Яремківа та ін.

Конкретним внеском у вивчення особливостей технологій живопису, як у навчальному напрямку, так і через реалізацію індивідуальної, авторської творчості, пізнання світу мистецтва, художньої діяльності є наукові доробки Н. Миропольської, О. Олексюк, О. Отич, Г. Падалки, С. Світайло, В. Теслюк, О. Шевнюк, В. Дреботюка, Т. Яценко та ін. [21, с.441].

Об'єкт творчої розробки: - синтез зображальних технік як тенденція сучасного живопису.

Предмет творчої розробки: техніко-технологічні особливості поєднання живописних технік в творчій композиції.

Мета бакалаврської роботи: розкрити особливості технік живопису, можливості їх синтезу у зображальній роботі як результат пошуків оригінального вираження та експериментів з живописними техніками; виконати творчу композицію в техніці акрилового живопису

Завдання бакалаврської роботи:

1. розкрити аспекти розвитку живопису як синтезу технік та технологій в образотворчому мистецтві;
2. висвітлити питання синтезу та інновацій живописних технік;
3. визначити та проаналізувати техніко-технологічні та колористичні засоби створення творчої живописної роботи;
4. розробити творчу композицію та виконати її в техніці акрилового живопису;
5. висвітлити художні, технічні та технологічні особливості роботи над означеним твором;
6. розкрити зміст авторського задуму у виконаній роботі та описати процес створення живописної композиції.

Методи вирішення намічених завдань.

Робота над поставленими завданнями здійснювалася послідовно та системно, із дотриманням визначеної логіки дослідження. На кожному етапі виконання бакалаврської роботи застосовувалися відповідні методи, що

сприяли ефективному вирішенню поставлених завдань як у теоретичному, так і у практичному аспектах.

Серед теоретичних методів найбільш доцільними були пошуково-бібліографічний метод, який передбачав опрацювання наукової та мистецтвознавчої літератури, а також методи мистецтвознавчого, художнього та образно-стилістичного аналізу. Використання цих методів дало можливість дослідити особливості традиційних та інноваційних технік живописного творення, визначити композиційні, колористичні та технологічні засади виконання творчої композиції.

Практична частина роботи реалізовувалася із застосуванням таких методів, як спостереження, аналіз та систематизація візуального матеріалу, інтерпретація художніх технік та матеріалів зображення, синтез і узагальнення отриманих результатів. У процесі створення авторської композиції використовувалися також методи ескізування, живописного моделювання, порівняння та художньо-композиційного аналізу, що сприяло формуванню цілісної композиції, колористичного трактування, технологічного процесу.

Матеріально-предметною базою для вирішення поставлених у роботі завдань – зацікавлення та особистий інтерес до новацій у сфері живопису, технік і технологій художньо-образного трактування, проведені науково-мистецтвознавчі дослідження у галузі технологій живопису, зібраний та опрацьований наочний матеріал, репродукції, ілюстрації, що подані у науковій та навчальній літературі, пізнавальних і довідкових джерелах тощо. Опрацювання цих джерел дало можливість проаналізувати композиційні, колористичні та технологічні особливості реалізації та синтезу живописних технік як у навчальному напрямку, так і для розвитку індивідуальної творчості.

Ідея художнього твору (практичної частини бакалаврської роботи): продемонструвати у власній творчій роботі колористичні та пластичні можливості акрилового живопису як засіб творення авторської композиції.

Основна увага скерована на експериментально-пошукову роботу поєднання технік і різних способів зображення акрилом.

Композиція передає різноманітні відтінки кольорів, утворюючи своєрідну квіткову «палітру», фактура малювання різноманітна, використано відповідні інструменти.

Структура пояснювальної записки: вступ, два розділи з підрозділами, висновки, список використаних джерел, додатки.

У **вступі** розкрито актуальність теми, визначено мету і завдання роботи, сформульовано об'єкт і предмет дослідження, методи, за допомогою яких досягалися поставлені цілі. Окреслено матеріально-предметну базу творчих пошуків, описано ідею творчої композиції, вказано практичне значення виконаної роботи.

Перший розділ - «Сучасний живопис як синтез технік та технологій» - висвітлює мистецтвознавчу проблему традиції та новаторства у сучасному образотворчому мистецтві, проаналізовано особливості різноманітних живописних технік та матеріалів, можливості їх синтезу у сучасних творчих роботах.

Другий розділ пояснювальної записки – «Техніка та технологія акрилового живопису» – також складається з двох підрозділів (2.1 – «Сучасні техніки акрилового живопису»; 2.2.-«Основні етапи та технологічні особливості виконання творчої композиції»). У цьому розділі обґрунтовано вибір техніки виконання творчої роботи, розкрито технології акрилового

У **висновках** узагальнено результати дослідження у відповідності до мети та поставлених у роботі завдань, визначено ступінь досягнення мети бакалаврської роботи.

У **списку використаних джерел** подано наукові та мистецтвознавчі праці, довідкові видання й інформаційні матеріали, що були використані під час виконання роботи (45 джерел).

У **додатках** представлено репродукції живописних творів, зразки технік зображення та ілюстративні матеріали, що відтворює етапи створення

авторської живописної композиції «Безкінечність кольору». світлину завершеної та оформленої творчої роботи.

Елементи новизни у виконаній роботі:

– розроблена та виконана авторська композиція у техніці акрилового живопису є самостійною творчою роботою, що демонструє особливості реалізації та синтезу технік малювання в одній живописній роботі;

– у теоретичній частині дослідження здійснено узагальнення та аналіз традиційних і сучасних технік живопису, можливості їх використання у навчанні та поєднання в індивідуальній творчості;

– у роботі опрацьовано матеріали щодо класифікації живописних технік та можливості їх реалізації різноманітними зображальними матеріалами, що дозволяє ширше розкрити можливості синтезу технік та живописних технологій у навчанні та у творчій роботі;

– результати дослідження можуть бути використані у подальшому вивченні техніки та технології живопису, у практичній художній діяльності та навчальному процесі під час вивчення основ композиції й колористики у живописі.

Апробація результатів дослідження. Основні положення та висновки бакалаврської роботи викладено у виступах, котрі виголошувались на трьох наукових семінарах з проблематики написання бакалаврських робіт кафедри вокально-хорового, хореографічного та образотворчого мистецтва факультету початкової освіти та мистецтва ДДПУ ім. Івана Франка (відповідно протокол № 8 від 20 листопада 2025 р.; протокол № 1 від 17 березня 2026 р. та протокол № 2 від 23 квітня 2026 р.), щорічній науково-практичній конференції студентів факультету початкової освіти та мистецтва, яка відбулася 1 квітня 2026 р. (доповідь на тему: «Техніки живописного творення: сучасні матеріали та інструменти»); матеріали з проблеми дослідження увійшла до статті «Колористичні можливості сучасних технік акрилового живопису» (XXI Міжнародна науково-практична конференція «Problems of science and practice, tasks and ways to solve them» (24-27 травня 2026 рік Варшава, Польща).

Практичне значення виконаної бакалаврської роботи. Виконану художньо-практичну частину кваліфікаційної роботи - авторську живописну композицію «Безкінечність кольору» - можна представляти на виставках образотворчого мистецтва, в навчальних закладах, використовувати як приклад творчої реалізації сучасних технік акрилового живопису. Робота може бути також використана як наочний матеріал під час проведення мистецьких лекцій, семінарів, майстер-класів, навчальних занять та інших культурно-мистецьких заходів; напрацьовані теоретичні матеріали доцільно використовувати в рамках вивчення відповідних фахових предметів в освітньому процесі здобувачів спеціальності «023. Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація».

РОЗДІЛ 1

СУЧАСНИЙ ЖИВОПИС ЯК СИНТЕЗ ТЕХНІК ТА ТЕХНОЛОГІЙ

1.1. Традиції та новаторство у сучасному образотворчому мистецтві

Вивчаючи сучасне мистецтво, найперше потрібно з'ясувати важливе питання щодо розуміння цього терміну. Термін «сучасне» загалом означає таке, що відбувається у цей час, в теперішній момент. Щодо мистецтва – то тут мистецтвознавці, науковці сперечаються щодо використання терміну «сучасне мистецтво». У світовій практиці сучасне мистецтво має назву «contemporary art», українською мовою перекладається як актуальне мистецтво. Отож, сучасне мистецтво – це мистецтво, актуальність якого реалізується та презентується саме «тут і зараз» часто через живий експеримент, котрий не дублює вже створені стандарти, володіє потужним нетрадиційним та новаторським потенціалом [22, с.17].

Одні вважають, що датувати сучасне мистецтво варто від початку ХХ століття, інші пропонують відштовхуватися від періоду Першої світової війни. Більшість досліджень трактують сьогодні поняття сучасного мистецтва як сукупності художніх практик, початок яких датується серединою ХХ століття, зокрема 1960-1970-ми роками і триває до сьогодні [42, с. 7].

Сучасні техніки живопису продиктовані нововіяннями, вимогами та затребуваністю суспільства. Академічний олійний та акварельний живопис відходять від класичних канонів. Твори живопису набувають нового трактування завдяки власним засобам виразності. Важливе значення відведено технікам малювання, творення у взаємозв'язку з матеріалами, інструментами та приспособленнями. Сучасний живопис розвивається, зосереджуючись на експериментах з матеріалами, текстурами, фактурами та своєрідними ефектами. Вони дозволяють створювати унікальні, неординарні живописні твори.

Техніки живопису, як основний засіб передачі зображення, перебувають у тісному зв'язку з художньою майстерністю. Тематичні, змістові, композиційні та колористичні якості живописної роботи,

мистецького твору знаходяться у великій залежності від того, наскільки майстерно та професійно художник застосовує виражальні можливості матеріалів.

Техніка живописного творення нерозривна з технологією живопису, адже це сукупність матеріалів (основа для малювання, фарби, розчинники, фіксатори) та прийомів їх нанесення. Вона визначає фізичну довговічність твору, його візуальне сприйняття та колористично-тематичну виразність. Технологія відповідає за «хімію» процесу (основа, проклеювання, ґрунтування, взаємодія шарів), а техніка — за авторський стиль [32, с. 28]

Техніки живопису, способи та прийоми роботи конкретними живописними матеріалами тісно пов'язані з усім творчим процесом, адже думки і почуття художник передає як матеріальне втілення у технології приготування та поєднанні фарб і кольорового шару, в манері накладання мазків, прописування пензлем, в загальній кольоровій побудові та в кінцевому колористичному трактуванні - в досягнутій виразності твору.

В поняття техніка живопису включено сукупність умінь, навичок, способів і прийомів, які використовуються при виконанні художнього твору. У живописній техніці найбільшу роль грають: робота пензлем, спосіб нанесення фарб на полотно, вміння передавати форму і колір зображувальних об'єктів, досягнення визначеної фактури кольорової поверхні. Властивості живописної поверхні, її фактура впливають і на силу кольору, а значить і на особливості в зображенні предметів, а також на характер колористичної гами художнього твору. Техніка живопису, як основний вид передачі задуму, теми, композиції, включає в себе змістовне застосування фарб для передачі необхідного контрасту по кольору і тону, вмиле використання різноманітного ступеня висихання нанесеного на площину фарбового шару. Враховуючи роль технічної сторони живопису, необхідно підкреслити, що художня майстерність складається, як і з технічного виконання твору, так і з його змісту [6, с.54].

1.2. Техніки живописного творення: сучасні матеріали та інструменти

Сучасні виразливо-технологічні основи живопису відрізняються від традиційних технік і методів. Художники використовують нові матеріали, технології та методи, щоб створювати мистецькі полотна, які захоплюють своєю красою, реалістичністю та імпресією.

Техніка та технологія живопису впродовж всього історичного розвитку мистецтва поступово змінювалася та вдосконалювалася. Сучасні технологічні прийоми продиктовані часом, а саме, новими матеріалами, способами їх створення, хіміко-технологічними досягненнями науки та сформованою мистецькою цінністю живописних творів.

Вивчення технології виконання живописного зображення та різноманітних технічних прийомів дає можливість оволодіти необхідним професійним рівнем, реалізувати на практиці власний творчий потенціал.

Головним критерієм творення в живописі є техніка, технологія і майстерність - це диво перетворення звичайних, доступних художніх матеріалів у найрізноманітніші образи реальної дійсності, стилізованої, декоративної трансформації. Сума знань, навичок, досвіду дозволяє художнику найбільш ефективно використовувати матеріали, які є у його арсеналі, дає можливість працювати творчо; апробувати нові техніки та живописні технології.

Колористичні якості живописного твору знаходяться у великій залежності від того, наскільки професійно художник використовує можливості матеріалів, їх текстуру, фактуру, покривельні особливості, прозорість, матовість. Також важливе значення відведено основі для живописного твору. Адже є відповідність основи і живописного матеріалу: папір, картон, полотно тощо. В поняття техніка живопису включено сукупність вмінь, навичок, способів і прийомів, які використовуються при виконанні художнього твору.

У живописній техніці найбільшу роль відіграють: робота пензлем, спосіб нанесення фарб на полотно, вміння передавати форму і колір зображувальних об'єктів, досягнення визначеної фактури кольорової поверхні. Властивості живописної поверхні, її фактура впливають і на силу кольору, а значить і на особливості в зображенні предметів, а також на характер колористичної гами художнього твору.

Техніка станкового живопису включає в себе ціленаправлене застосування фарб в передачі необхідного для картини контрасту по кольору і тону, вміле використання різноманітного ступеня висихання нанесеного на площину фарбового шару. Враховуючи роль технічної сторони живопису, необхідно підкреслити, що художня майстерність складається, як і з технічного виконання твору, так і з його змісту.

Сучасний інструментарій живопису і, відповідно, засоби нанесення фарби на основу стали більш численними. Так до традиційних пензлів, мастихинів та шпательів додалися новітні аерозольні розпилювачі фарб, покривельних лаків, до традиційних олійних фарб додалися емалі та комбінації олії з емалями, а також олії з акрилом. Асортимент видів полотна розширився за рахунок бавовни та синтетики. На практиці це вимагає чіткого усвідомлення призначення та сумісності «старих» і «нових» матеріалів живопису, технологічної грамотності та навичок застосування технічних прийомів.

Часто художники використовують кілька технік в одній своїй роботі, щоб досягти незвичайних оптичних ефектів. Наприклад, чергують лесування з покривним шаром або техніку рельєфного мазка з плоскими плямами. Контраст технік у композиції дозволяє художнику створити акцент на найважливіших деталях картини. З іншого боку, поєднання різних прийомів відбиває неповторний стиль художника. Таким чином, автор картини показує свою версію реальності та використовує олійний живопис як матеріальне вираження ідеї.

Одна із інноваційних технік живопису – імпасто. Техніка «імпасто» (італ. *impasto* — тісто) — це метод живопису, що передбачає нанесення фарб дуже густим, рельєфним шаром. Вона створює об'ємну, тривимірну текстуру, де мазки зберігають форму, додаючи картині енергії, світлотіні та тактильної глибини. Основні інструменти — мастихін або жорсткий пензель, що дозволяє працювати переважно з олійними або густими акриловими фарбами.

Отже, сучасна варіація технік та матеріалів живописного творення дозволяє художнику сміливо та креативно провадити індивідуальну творчість.

РОЗДІЛ 2

ТЕХНІКА ТА ТЕХНОЛОГІЯ АКРИЛОВОГО ЖИВОПИСУ

2.1. Сучасні техніки акрилового живопису

Акрил, акрилові фарби, відносно сучасний у порівнянні з олією, аквареллю чи темперою, живописний матеріал. Техніки малювання акрилом досить різноманітні. Найважливішою ознакою акрилового живопису є можливість реалізувати в одній композиції, роботі різні техніки та певні живописні ефекти. Техніки зображення акрилом дають можливість поєднати в роботі швидкість, динамічність, багат шаровість, корпусно накладати мазки пензлем, площини мастихіном, вводити рельєфне зображення та експериментувати з текстурами, передавати фактуру. Базові підходи включають лесування (напівпрозоре нанесення, накладання фарбового шару), пастозний імпастро (робота мастихіном, штапелем), ефектний Fluid Art (залівка рідким акрилом, розтікання, вливання кольору в колір), техніка «сухий пензель» (використання еластичних та жорстких пензлів, створення об'ємних, рельєфних, фактурних площин та деталей за допомогою спеціальних структурних паст.

Малювання акриловими фарбами - це захоплюючий світ творчості та можливостей, адже художники мають змогу представити, продемонструвати свій індивідуальний, унікальний стиль, висловити емоції засобами кольору та форми. Техніка акрилового живопису, опираючись на сучасний технологічний процес, має можливість реалізувати зображальну роботу із певними спецефектами, що в свою чергу відкриває широкі горизонти для самовираження та творчого експерименту.

Акрил - це техніка живопису й різновид водно-дисперсійних фарб, в яких використовуються особливі термопластичні полімери - поліакрилати. Акрилові фарби також широко використовуються у будівництві при виконанні оздоблювальних робіт. [8, с. 15-24]

Акрил - це швидко висихаючі фарби, які можна використовувати безпосередньо з тюбика, наповненої ємкості, як олійні фарби, або розбавляти

водою, як акварель. гуаш Вони пропонують художнику широкий діапазон текстур, кольорів і технік. Після висихання не бояться води. З ними просто та цікаво працювати. Акрил пастоподібний і гладкий, змішується на полотні чи іншій основі для малювання майже як олійні фарби. Після висихання отримується пластичну поверхню, фарби не розтріскуються. [8, с.23-27]

Акрил відносно нещодавно з'явився у творчому арсеналі художників і дуже швидко склав конкуренцію традиційним олійним та акварельним фарбам. Його історія бере початок з відкриття наприкінці 20-х років минулого століття німецьким хіміком Отто Ремом поліметилакрилату - міцного прозорого пластику, відомого під назвою оргскло. У 1933 році Рем винайшов спосіб розведення твердих полімерних смол розчинниками, і саме це призвело до появи перших акрилових фарб.

У середині 30-х років ХХ ст. американці Леонард Бокур і Сем Голден створили фірму по виробництву художніх матеріалів. Спершу вони займалися виготовленням традиційних олійних фарб, та пізніше зацікавилися полімерними барвниками. У 1947 році вони винайшли перший художній акрил Magna paint, виготовлений на основі органічного розчинника - скипидару. Через 13 років їм вдалося розробити акрилові фарби на водній основі, які надійшли у продаж під маркою Aquatex.

Переваги акрилу оцінили представники різних напрямків мистецтва: поп-арту, абстракціонізму, гіперреалізму, ар-деко, постмодернізму та ін. Техніка акрилового живопису дає можливість створювати великі, масштабні роботи і також працювати над станковими творами, ілюстраціями, мініатюрами. Із 60-х років минулого століття й до сьогоднішнього часу акрил є однією з основних живописних матеріалів і технік у сучасному мистецтві. Сфера застосування акрилу дуже багатогранна, вивчення та аналіз такого діапазону потребує різнопланових досліджень.

Перевагами акрилових фарб є:

- висока швидкість висихання - вода у складі фарби швидко випаровується, залишаючи на поверхні зображення кольорову плівку;

- еластичність - акрилова фарба з часом не покривається тріщинами;
- відсутність токсичних компонентів - акрилові фарби абсолютно безпечні для людини та навколишнього середовища;
- різноманіття кольорів - сучасні виробники пропонують широкий вибір кольорів та відтінків для різноманітних потреб;
- вологостійкість - після висихання акрил неможливо змити з поверхні водою, лише за допомогою спеціального розчинника.

Важливою характеристикою живописного матеріалу є те, що акрилові фарби чудово змішуються, й можна отримати безліч відтінків з базових кольорів. Їх можна використовувати в різних техніках, синтезувати в одній композиції, створювати різноманітні текстури, регулюючи густину, прозорість.

Аналізуючи можливості техніки акрилового живопису, не можна обійти питання використання інструментів та матеріалів, що в цілому формує технологію живописного процесу. Акрилова фарба являє собою водно-дисперсну фарбу на основі поліакрилатів (переважно полімерів метил, етил і бутил акрилатів), а також їх полімерів як плівко утворювачів – покрівельна здатність. Це означає, що малювати їй можна із застосуванням води, не потрібно ніяких розріджувачів та олій.

У залежності від техніки зображення акрилом може бути схожим на акварель або олію. Після висихання фарба перетворюється в еластичну плівку, не тьмяніє з часом, відносно стійка до вологи та зовнішніх впливів. Після малювання акрил дещо темніє (залежить від якості фарби), це потрібно враховувати при малюванні.

Акриловими фарбами можна малювати на різноманітних поверхнях – папір, картон, дерево, полотно, скло, кераміка. Відповідно до потреб та задуму основа для малювання може бути відповідно прогрунтована [10, с.55-64].

Акрил, як пігментована акрилова смола, завоював загальну популярність та застосування. В першу чергу це завдяки своїй універсальності і довговічності, адже акрил використовують не тільки живописці в роботі на

полотні, але також дизайнери, оформлювачі інтер'єрів, художники-монументалісти, котрі створюють тематичні та декоративні роботи як стінопис.

Акрилові фарби бувають різними. Так, для оформлення стін або стелі краще вибрати спеціальну акрилову фарбу щільної консистенції. Об'ємні зображення в інтер'єрі виглядають колоритно, реалістично і самобутньо. Для створення картин на полотні підходять менш концентровані фарби, що продаються зазвичай в тубах [10, с.25].

Якщо використовувати більше води - акрил може бути напів прозорим, хоча і поступається акварелі, проте можна малювати технікою лесеруванням. Після висихання акрил не розмивається, тому можна без побоювання малювати зверху. Я вважаю за краще імітувати масло, тому пишу жирними мазками. В цьому випадку можна взагалі не використовувати воду, але я все-таки промиваю в процесі кисті, правда віджимаю їх, щоб зайву воду не нести на полотно.

Техніки малювання акриловими фарбами численні і різноманітних застосовують в живописі, оформленні інтер'єру, розписують дерево, тканини, взуття, скло тощо. Все це можливо завдяки унікальним властивостям акрилових фарб - вони добре лягають на будь-яку поверхню та після висихання невразливі до вологи. [3, с. 19-22]

Акрилові фарби тримаються на полотні, картоні, фанері, дереві, металі та на багатьох інших матеріалах, але для цього потрібно правильно підготувати основу під малювання. Зазвичай застосовується акриловий ґрунт. Перед початком роботи, для кращої фіксації, щоб з часом живописний шар не осипалася, основу рекомендовано покрити лаком (акриловим). Після накладання лакового ґрунту, щоб фарби під час роботи краще лягали, поверхню бажано змочити водою.

Для кращого результату при створенні акрилового живопису, готових відтінків потрібно мати досить багато, оскільки акрилові фарби змішуються інакше ніж олійні. Основні кольори можна змішувати звичайним способом,

але деякі кольори та відтінки змішати практично не можливо, тому їх краще використовувати у вигляді готової фабричної суміші.

Не всі акрилові фарби будуть виглядати цілісно після висихання при об'ємній техніці. Деякі фарби мають властивість тріскати.. Тому якщо ефект кракелюру у вашій роботі не передбачений, то фарби необхідно змішувати зі спеціальними пастами і гелями на акриловій основі. Гелі додадуть необхідної гнучкості, блиску або матовості залежно від вашого вибору. При роботі з ' пастами потрібно враховувати те, що паста білого кольору діє як білила поглинаючи насиченість кольору. Тому в окремих випадках спочатку роблять об'єм, а вже потім розписують його фарбами.

2.2. Основні етапи та технологічні особливості виконання творчої композиції

Процес виконання творчої, живописної композиції досить тривалий, проте вимагає динамічної, поетапної роботи, постійної уваги до палітри, пензлів, фарби та методично вірного, поетапного процесу. Найбільш відомими та практикуючими «акриловими» техніками є наступні: пошарове лесерування, імпасто, техніка імітації олійного живопису; вітражний розпис (псевдо вітраж).

Треба сказати, що робота з акрилом дозволяє використовувати як традиційні прийоми в живописі, так і різні модерністські елементи, навіть експериментувати з кольором, густиною фарби, передачею фактури та інших цікавих живописних проявів. Техніка малювання акрилом дозволяє поєднувати та змішувати стилі, манери, почерки, ситнезувати різні техніки в одній композиції. Це дає можливість виконати роботу значно цікавішу та емоційнішу. Але і у акрилових фарб є свої особливості, зовсім відмінні від інших живописних фарб. Тож акрил потребує оволодіння технологією ведення живописного малювання від найпростіших зображальних методів до творчих проявів. [4, 34-40]

У процесі виконання нашої картини ми дотримувалися тих загальних настанов і рекомендацій, якими характеризується звична типова робота художника на живописним твором.

Перші кроки цього процесу були звернуті до формування і розробки творчої ідеї. Спочатку для реалізації такого ми виконували різноманітні замальовки, моделювали у формі начерків можливі варіанти уявленої нами композиції.

Робота над тематичною композицією розпочалася зі знаходження композиції на малому форматі у вигляді начерків олівцем у кількох варіантах і короткочасного кольорового етюдів невеликого розміру.

Одним із важливих завдань при вирішенні композиції є вибір формату площини для зображення як за розміром, так і за співвідношенням довжини сторін. Наступний етап роботи — підготовка основи під акриловий живопис, що виконується студентом самостійно. Він може ґрунтувати картон чи полотно сам, а може скористатися вже готовим ґрунтованим полотном чи картоном. Виконання підготовчого рисунка на форматі — це наступний важливий етап у виконанні проекту. Спочатку необхідно визначити рух основних мас фігури, співвідношення частин, силует, характер основних форм та ліній складок костюма. Компонуючи фігуру на вибраному форматі, слід враховувати існуючі засоби вираження композиційного задуму.

Композиційне розташування зображення на площині потребує наступні завдання: виявлення композиційного центру таким чином, щоб відразу привернути увагу до нього; розподілити зображення так, щоб важливі за змістом частини були відділені одна від одної, але пов'язані з головною частиною – композиційним центром.

Організація елементів зображення в живописі здійснюється за допомогою симетрії, асиметрії, ритму. Підмальовок у процесі роботи доцільно розпочати насиченим кольором із тіньової частини композиції, прокласти власні і падаючі тіні, що допоможе передати глибину і простір.

Ураховуючи те, що в живописі найважливішим чинником є взаємодія, взаємозв'язок понять «колір» і «тон», слід підкреслити, що тон буде могутнім засобом емоційно-образної дії на глядача

Завершення роботи — процес відповідальний. Він складається з етапу деталізації, на якому потрібно ретельніше проробити елементи першого плану, вирішити стилістичні характеристики обличчя, волосся, одягу, предметів, аксесуарів, елементів оточення.

Деталі мають допомагати в розкритті образу, збагачувати звучність етюдів, глибше розкривати його настрій. Таким чином, деталям потрібно приділяти не менш важливого значення, ніж узагальненню. На цьому етапі слід здійснювати свідомий відбір головного й ретельніше його трактувати, дотримуючись загальної стилістики образу.

Творча робота, тематична композиція на тему: **«Безкінечність кольору»** виконана в техніці акрилового живопису. Роботу над даним художнім твором можна розділити на декілька основних етапів:

- вибір тематики та творчий задум;
- пошук та добір ілюстративного матеріалу;
- виконання ескізів, колористичних етюдів»
- виконання підготовчих, навчальних вправ передачі різних технік зображення;
- робота над композицією, пошук варіантів розташування складових композиції;
- виконання лінійної та колірної композиції;
- вирішення колористичного строю тематичної роботи;
- побудова композиції на полотні в натуральну величину;
- поетапне прописування (деталювання та узагальнення),
- завершення живописної роботи,
- опорядження, оформлення в раму.

Етапи виконання творчої тематичної роботи «Безкінечність кольору»

1. Пошук інформації та підбір ілюстративного матеріалу.

Першим етапом є визначення з тематикою та сюжетом композиції. Проведено роботу з художньою, мистецтвознавчою та науковою літературою згідно даної тематики, підбір та пошук інформації, образів та ілюстративного матеріалу. Перегляд фоторепродукцій, фотографій, книжкових ілюстрацій до обраної теми. Також детальний аналіз та фіксування сьогоденних актуальних тематичних робіт молодих живописців, котрі представляють, репрезентують сьогодення, силу, впевненість, надію та споконвічну всесильну віру України у завтра, у майбутнє.

2. Ескізування та пошук композиційного вирішення.

Наступним та водночас одним з найголовніших етапів є етап ескізування. Для того, щоб знайти найвлучніше композиційне вирішення згідно сформованого задуму було виконано декілька ескізів з варіантами розміщення основних елементів та складових композиції, їх розмірів, кількості та варіанти співвідношень.

Подальша робота – це підбір найбільш раціонального масштабу та формату роботи. Виконується ескіз у вибрану натуральну величину для можливості подальших поправок та уточнення композиційного змісту найбільш вдалого ескізу. Наступним етапом є виконання етюдів в кольорі, де підбиралися колірні гамма та колірне співвідношення.

3. Перенесення ескізу на площину полотна..

Перенесення ескізу в натуральну величину здійснюється методом сітки з черговою деталізацією та промальовування деталей. Проте, як у нашому випадку, композицію на полотні можна переносити досить вільним малюнком. Це пояснюється тим, подальша робота дозволяє вносити зміни, навіть експериментувати.

4. Виконання підмальовка.

Коли роботу над лінійним малюнком, композицією завершено зі всіма уточненнями наступним етапом є виконання підмальовка. Підмальовок

здійснюється на пів прозорою акриловою фарбою розбавленою водою, підмальовок швидко висихає. На даному етапі виконується умовне розкрадання кольорових плям по всій площині композиції. Саме це дає візуальне бачення колірної гами у подальшій роботі. Для нього використовують 2-3 тони кольору, прокладаються основні колірні відношення. Підмальовок допомагає розбити площину композиції на складові елементи.

5. Перша прописка центру композиції.

Після висихання ведеться робота над великими елементами методом лесування. Початковим, не товстим шаром, прокладаються. Розкладаємо основні кольори та відтінки без деталізації.

6. Перша прописка фону та другорядних елементів композиції.

Тонким шаром фарби перекриваються фон з потрібними нам плавними переходами та прокладаються локальні кольорові плями, тіні та півтіні бокових частин композиції.

7. Друга прописка центру композиції.

Загальне прописування рослинних мотивів, елементів здійснюється по частково просохлому першому шару, підсилюються світлотіні, уточнюються форми та пропорційні співвідношення, все це виконується широким пастозним мазком методом нашарування. На цьому етапі використовуємо мастихін та плоский, жорсткий пензель для створення технічних нюансів, плавних градацій колірних відтінків.

8. Друге прописування фону та другорядних елементів композиції.

На даному етапі здійснюється прописування та конкретизація бокових фрагментів та елементів фону, уточнюються форми, підсилюються світло тіні, формується та збагачується контраст, виіплюється об'єм даних частин композиції. На цьому етапі було застосовано білий рідкий акрил, за допомогою «лійки» нанесено умовні контури, лінії. Плоским пензлем у певних місцях композиції рідкий акрил частково розтягнуто по формі певних елементів композиції. Це допомогло створити плавні та смугасті переходи

різноманітних відтінків кольорів, що в свою чергу організувало цілісність композиції.

9. Деталізація та узагальнення.

На завершення іде робота над деталями. Мета даного етапу - досягнути цілісності твору, колірної і тональної гармонії, єдності та відповідності у співвідношеннях основних (ключових) і другорядних об'єктів. Поступове переведення роботи від деталізації до узагальнення та завершення.

10. Опорядження, оформлення творчої роботи.

На заключному етапі живописна робота була перекрита лаком для фіксації фарбового шару, захисту від пошкоджень та підсилення звучності кольорової гармонії. Композиція оформлена в раму відповідного кольору, що додає цілісності та завершеності творчої роботи.

Живописна робота фарбами здійснювалася за допомогою пензлів різних величин та мастихінів. Поєднання цих інструментів, відтак технік роботи ними дало можливість урізноманітнити характер фактурних площин, нюансних переходів зображуваного, надало написаному динаміки та колірної гармонії.

Поетапне виконання, відтворення процесу роботи над творчою живописною композицією «Безкінечність кольору» проілюстровано та подано у додатках (Технологічна карта).

ВИСНОВКИ

У результаті проведеного аналізу встановлено, що вже зараз можна виокремити основні тенденції розвитку сучасного українського живопису. Це в першу чергу тенденція до узагальненості, монументальності, плакатності. Такі сучасні напрями творчої роботи розвивають із використанням різноманітних живописних матеріалів та технік, їх синтезу та взаємодоповнення.

Вивчення технології виконання живописного зображення та різноманітних технічних прийомів дає можливість оволодіти необхідним професійним рівнем, реалізувати на практиці власний творчий потенціал.

Кожна живописна техніка потребує власних, саме їй притаманних інструментів, приспособлень, а також обладнання. Іншими словами, процес роботи над створенням картини - творчої композиції у техніці акрилового живопису охоплює необхідні інструменти для реалізації змістовної, мистецької роботи. Аналіз уже відомих матеріалів переконує про значення якісного матеріального наповнення в процесі живописної роботи.

Творча живописна спадщина української нації є надзвичайно багатою, колоритною, вартою уваги кожного небайдужого. Художник, створюючи свою картину, вкладає частинку своєї душі, емоції, переживання, намагається донести певну інформацію до суспільства. Адже за допомогою мистецтва можна висловити свою любов до рідної землі, передати почуття іншим людям.

Головним завданням живопису є те, щоб твір був написаний щиро, став зрозумілим для людей, відображав почуття та емоції художника через витвір мистецтва, кольорову палітру, композиційну досконалість, змістову наповненість та викликав позитивні емоції, спонукав до споглядання, роздумів та творчості.

Техніка та технологія акрилового живопису впродовж всього історичного розвитку мистецтва поступово змінювалася та вдосконалювалася. Сучасні технологічні прийоми продиктовані часом, а саме, новими матеріалами, способами їх приготування, хіміко-технологічними

досягненнями науки та сформованою мистецькою цінністю живописних творів.

Технологія акрилового живопису тісно пов'язана з образотворчими завданнями та їх вирішенням, оскільки матеріал, який використовується, диктує спосіб його застосування. Він не тільки впливає на етапи виконання роботи, але й на характер самої образотворчої мови.

Для формування вмінь і навичок необхідні усі методи навчання. Але найголовніше - формуванню навичок повинно передувати здобуття теоретичних знань у даній сфері. На основі вивчення літератури з техніки та технології акрилового живопису, досвіду майстрів класичного й сучасного живопису розкрито мету курсової роботи та вирішено поставлені завдання.

Отже, опрацювання навчально-методичної, мистецтвознавчої та фахової літератури дало можливість поглибити теоретичні знання з техніки та технології акрилового живопису. Практична робота «Безкінечність кольору» виконана з дотриманням особливостей живопису акрилом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Безклубенко С. Мистецтво: терміни і поняття. Київ: Ін-т культурології АМУ, 2008. 240 с.
2. Голубець О. Мистецтво ХХ ст.: Український шлях. Львів: Колір Про, 2012. 200 с. С. 171–175.
3. Заблоцький В. К. «Український живопис ХІХ-ХХ століть». К.: Видавництво «Анетта Антоненко», 2005. 240 с.
4. Карпенко О. В. Аналіз основних тенденцій сучасного українського живопису воєнного часу та мистецькі паралелі. Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв : наук. журнал. 2022. № 2. С. 127–134.
5. Кравець В. Й. Світлотональність у живописі. Вісник ХДАДМ. 2008. № 5. С. 61–64.
6. Майстри живопису. Довідкове видання / Укладач Гапєй О.М. — Донецьк: Глорія Трейд, 2013. — 384 с.
7. Малєжик Ю.М. Образотворче мистецтво як освітній і культуротворчий компонент у системі мистецької освіти. Витоки педагогічної майстерності. Серія «Педагогічні науки». 2020. Вип. 25. С. 148–152.
8. Малєжик Ю.М., Пунгіна О.А., Гусєв Л.Г. Екологічний дизайн як соціокультурне явище. Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Дрогобич : Видавничий дім «Гельветика», 2022. Вип. 58. Том 1. 368 с., С. 119–125.
9. Михайленко В.Є., Яковлєв М.І. Основи композиції. Геометричні аспекти художнього формотворення : Навч. посібник. Київ: Каравела, 2008. 304с.
10. Модні тренди у живописі. URL: <https://lihtaryk.com.ua/modni-trendiu-zhivopisi>
11. Музика О. Я., Сотська Г. І. Живопис: матеріали і техніки. Навчальний посібник. Уманський держ. пед. ун-т імені Павла Тичини, Ф-т мистецтв, Каф.

образотв. мистец.; уклад.: О. Я. Музика, Г. І. Сотська. Київ: Талком, 2024. 260 с.

12. Навчальний посібник «Нетрадиційні техніки живопису»
<https://naurok.com.ua/navchalniy-posibnik-netradiciyni-tehniki-zhivopisu-186588.html>

13. Недошовенко Т.Ф. Час і простір як інструменти пізнання навколишнього світу в образотворчому мистецтві. Культура і сучасність : альманах. 2020. №1. С. 139–145.

14. Писанко М. М. Рух, простір і час в образотворчому мистецтві. Київ : Вища школа, 2005. 63 с. : іл.

15. Сімончук О. Як сучасні технології змінюють мистецтво
URL: <https://supportyourart.com/stories/art-technology/>

16. Склярєнко Г. На берегах. Нотатки до українського мистецтва ХХ століття. Збірник статей. Передмова М. Р. Селівачова. Київ : Софія, 2007. 336 с.

17. Соловйова Ю. О., Мкртічян О.А. Українське мистецтво в історичному вимірі : Навч.-метод. посібник. Харків : Точка, 2017. 89 с. Сто великих українців / Астапенко Н. В., Барашкова О. К., Дарибогова А. В. та ін. Київ : Арій, 2011. 494 с.

18. Соргира Т.І. Роль техніки та технології у мистецтві: монографія. М-во освіти і науки України, Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. Київ : Вид-во Ліра-К, 2021. 344 с.

19. Сухенко В., Засипкін О. Способи перспективної побудови умовного простору картинної площини. Українська академія мистецтва. 2011. Вип. 18. С. 168–179.

20. Сучасне образотворче мистецтво в контексті соціокультурного аналізу.
<http://estetica.etica.in.ua/suchasne-obrazotvorche-mistetstvo-v-konteksti-sotsiokulturnogo-analizu/>

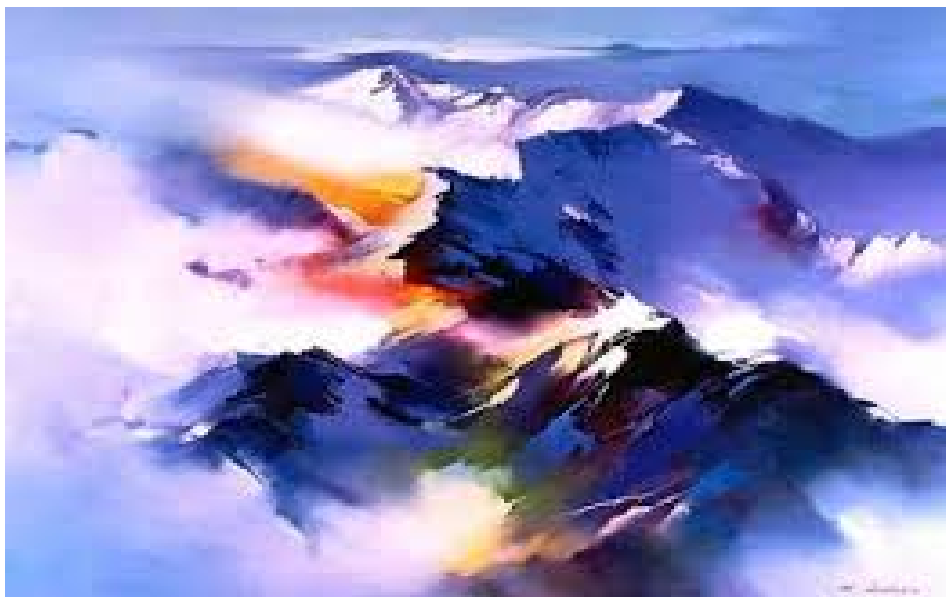
21. Сучасні українські живописці. <https://kyiv.gallery/hudognyki-skulptory/zhyvopys>

22. Сучасні техніки живопису URL : <https://uu-te.com.ua/course/suchasnitehniky-zhyvopysu/>
23. Твердой А. Рух у контексті композиційної структури та візуального сприйняття. Українська академія мистецтва. 2015. Вип. 24. С. 233–241.
24. Тенденції розвитку сучасного українського мистецтва (2000 -2020). <https://fineartsukraine.wordpress.com/2021/04/01/>
25. Техніка і технологія олійного живопису : навчальний посібник / Уклад. Е.В. Белкіна, О. І. Конопко. Київ : Вид-во Київ. університету ім. Б. Грінченка, 2010. 92 с.
26. Традиції та новітні технології у розвитку сучасного мистецтва: Зб. матер. VII Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Черкаси, 23 квітня 2021 р.)/ Упоряд. Л. Полудень, Ф. Гонца. Черкаси : Вид. Третяков О., 2021. 264 с.
27. Тренди живопису і скульптури у 2020 році [Електронний ресурс]. *KyivGallery*. 27.12.2019. URL : <https://kyiv.gallery/statii/trendy-zhyvopysu-i-skulptury-v-2020-rotsi> (дата звернення : 24.01.2023).
28. Туманов І. М. Рисунок, живопис, скульптура : Теоретико-методологічні основи комплексного навчання. Львів : Аверс, 2010. 496 с.
29. Удріс Н. Експериментальні техніки [Електронний ресурс]. *Мистецтво*. URL : <https://udris.com.ua/teaching/fine-arts/recommendations/experimental-technique/> (дата звернення : 28.12.2022).
30. Українське мистецтво у полікультурному просторі /Рудницька О. П., Кондрацька Л.А., Смікал В.О. та ін. Київ: ЕксОб, 2000. 207 с.
31. Художні практики початку ХХІ століття: новації, тенденції, перспективи : Зб. наук. праць. Київ : КДАДПМД ім. М. Бойчука, 2019. Вип. 1. 337 с.
32. Цугорка О.П. Образотворче мистецтво і можливості новітніх технологій. *Культура і сучасність*. 2015. Вип. 2. С. 111–118.
33. Чернявський В.Г., Кузнецова І.О., Кара-Васильєва Т.В., Чегусова З.А. Синтез мистецтв: Навч. посібник. Київ : НАУ, 2012. 320 с.

34. Шаля Л. А. Особливості техніки «корпусне письмо» на прикладі творів українських художників [Електронний ресурс]. *Мистецький колорит*. 13.04.2016. URL : http://lubavavpu25.blogspot.com/2016/04/blog-post_13.html (дата звернення : 18.02.2023).
35. Шевнюк О. Л. Історія мистецтв : навчальний посібник. Київ : Освіта України, 2015. 452 с.
36. Шишлова О. Мистецтво аутсайдерів. URL: <https://artslooker.com/mistetctvo-autsajderiv/>.
37. Шпак В. О. Основи живопису. Навчальний посібник. Київ : [б. в.], 2013. 256 с. : іл.
38. Щербина В. Конструктивна система художньої композиції. *Мистецтво та освіта*. 2002. № 4. С. 2–7.
39. Юр М. Авторська картина світу молодих українських художників: соціокультурний контекст. *Сучасне мистецтво*. 2015. Вип. XI. С. 180–187.
40. Юр М. Сучасні тенденції розвитку візуального мистецтва в руслі художньої освіти. *Культура. Мистецтво. Освіта. Актуальний полілог. Тези доповідей Всеукраїнської наук.-практ. конф.*(1.11.2020). К., 2020. С.129-131.
41. Юр М. Художній простір у безпредметному живописі українських художників ХХ століття. *Актуальні проблеми мистецької практики і мистецтвознавчої науки: Мистецькі обрії*. 2009. 2009. Вип. 2 (11).С. 175–179.
42. Яноа Д. А. Особливості художнього мистецтва [Електронний ресурс]. URL: <https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-hum/all-hum-2016/paper/download/496/363>(дата звернення : 12.03.2023)
43. Яців Р. М. Ідеї, смисли, інтерпретації образотворчого мистецтва: Українська теоретична думка ХХ століття. Львів : ЛНАМ, 2012. - 232 с.

ДОДАТКИ

Сучасні техніки живопису

Спецефекти малювання акриловими фарбами

Сухий Пензлик

Мастихін

Лесування напівпрозими фарбами

Поролон, губка

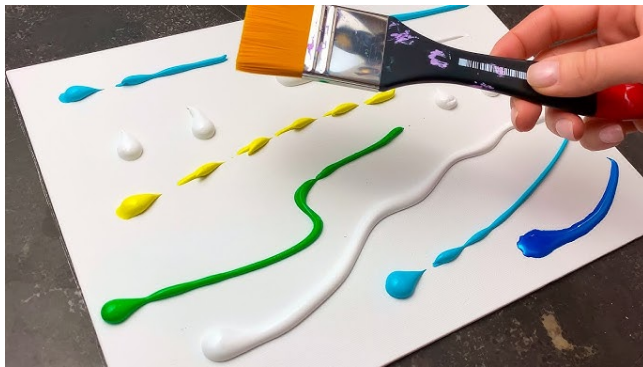

Бриски та Потіки

Продрапування та протирання

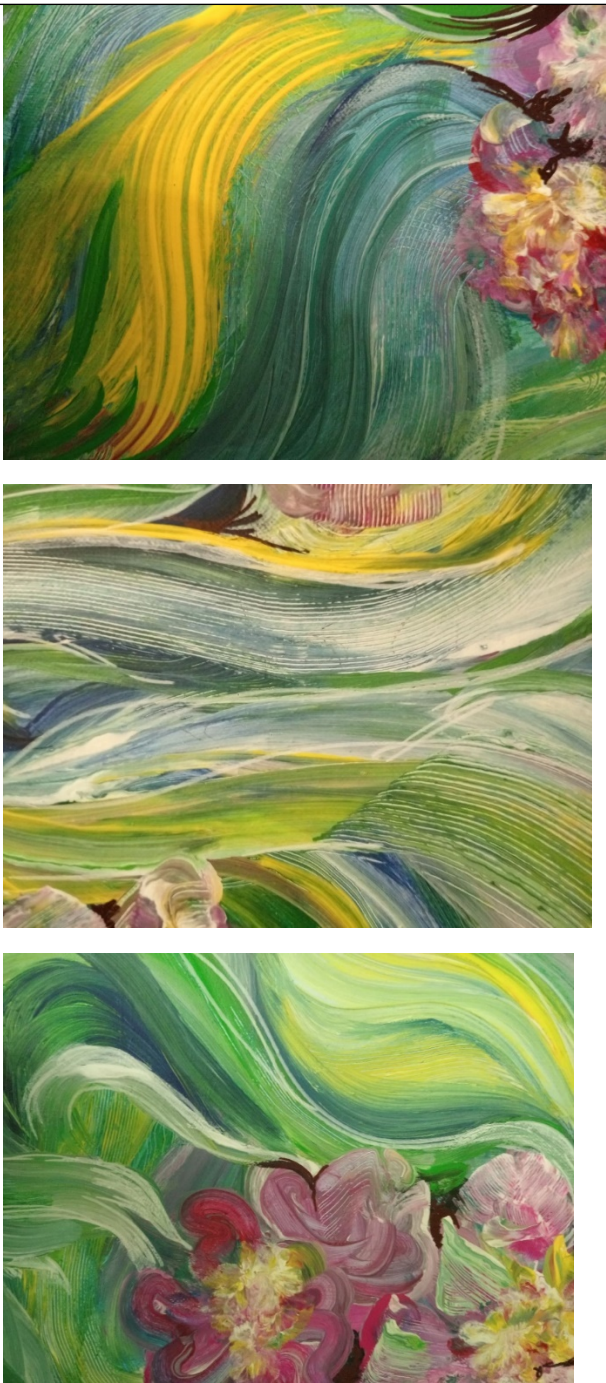
Текстурна паста

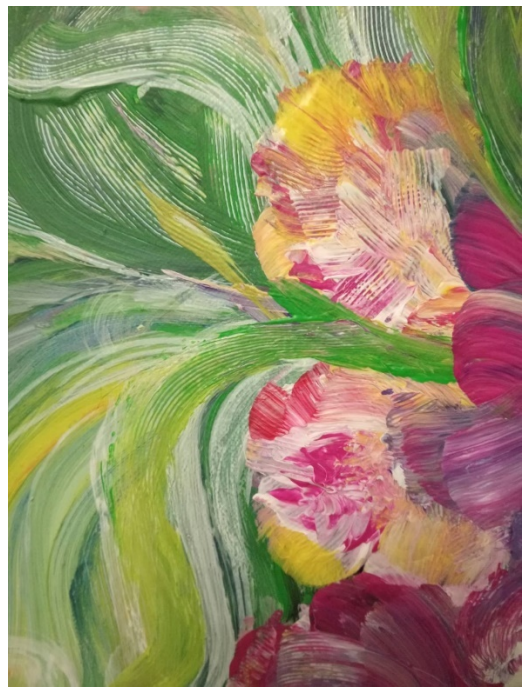
**Технологічна карта етапів виконання творчої роботи
«БЕЗКІНЕЧНІСТЬ КОЛЬОРУ»**

<i>№ з/п</i>	<i>Етапи роботи</i>	<i>Завдання на конкретному етапі</i>	<i>Стан виконуваної роботи на етапах</i>
1	Пошуки композиційних рішень опрацьовуваної теми	Піготовка основи під живопис, перенесення композиції на полотно, підбір фарб та інструментів	
2	Виконання окремих елементів композиції. Загальне промальовування обраного ескізного варіанту	Робота над загальною структурою композиції, виконання окремих елементів.	

		<p>Опрацювання техніки нанесення фактурних мазків.</p>	
3	<p>Деталізація обраного ескізу</p>	<p>Робота над колоритом майбутнього твору, конкретизація у створеному ескізі форм, фактур та текстур компонентів композиції</p> <p>Виконання плавних ліній, площин рідким акрилом, розтягнення відтінків кольорів, продряпування.</p>	

4	Промальовування текстурних плям, окремих елементів	Прокладання кольорів на загальних площинах, текстурних плям, окремих елементів мастихіном, штапелем, жорстким пензлем.	
6	Прокладання кольорових плям. Ведення роботи за принципом – «від основного до другорядного»	Продовження роботи над прокладанням кольорових площин композиції.	
Внесення			

фактурних
ефектів
зображення

7	Робота над гармонізацією колоритного звучання композиції твору	Узагальнення кольорового та тонального звучання відтвореного сюжету на всій площині картини. Уточнення акцентних позицій сформованого колориту.	 <p>The image displays two versions of a painting, illustrating the process of refinement. The top painting shows a cluster of flowers in shades of pink, purple, and yellow, set against a background of vibrant, swirling green and blue brushstrokes. The bottom painting is a more refined version of the same scene, with the colors appearing more balanced and the brushwork more detailed and integrated.</p>
---	--	---	--

7	Завершення роботи над композицією	Надання виконаному твору охайного вигляду, опорядження, оформлення в раму	
---	-----------------------------------	---	---

Виконана творча робота

Безик Олена
«БЕЗКІНЕЧНІСТЬ КОЛЬОРУ»
Полотно, акрил. 50 x 80
Дрогобич, 2026 р.